

Ændringsforslag Nr. 7—9 af *Broberg, Hey, Kristensen, Madsen-Mygdal, H. P. Pedersen, J. Pedersen, Rasmussen-Krøjerup* og *Tesdorpf* til Løbe-Nr. 240 vedtoges med 33 Stemmer mod 28.

Ændringsforslag under Nr. 10—11 af *Finansministeren* til § 2 vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes det saaledes ændrede Lovforslag som Helhed under Forhandling.

Ordføreren (Hey): Jeg skal herved tillade mig at anbefale at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu er ændret efter Vedtagelsen af de forskellige Ændringsforslag. Naar det sker, saa foreligger der her fra Landstingets Side en Vedtagelse af Lovforslaget om Toldafgifterne, der er ganske overordentlig forskellig fra den Vedtagelse, som har fundet Sted i Folketinget, og midt imellem disse to Vedtagelser vil man kunne finde det Toldlovsforslag, som Regeringen i sin Tid forelagde. Heroppe vil man vist i alle Tilfælde fra forskellig Side beklage, at Folketinget ved sin Behandling af Lovforslaget i sidste Samling gik til den modsatte Side og fjernede sig fra det Forslag, som den højtærede Finansminister havde fremlagt, og som dog fra forskellig Side betegnedes som et godt Forhandlingsgrundlag; man gjorde det imidlertid, og det Forslag, der sendtes herop, gik altsaa mere i frihandlerisk Retning end Ministerens Forslag. Og naar nu atter Landstinget ved denne Vedtagelse har fjernet sig ikke saa ganske lidt fra Finansministerens Mellemstandpunkt — et Mellemstandpunkt, som i øvrigt neppe kunde have faaet Flertal her i Salen —, har ogsaa dette sin særlige Grund. Uden at komme ind paa Udvalgets Arbejde eller i det hele taget dets Arbejdsmaade, maa jeg maaske have Lov til at sige, at Arbejdet der er gaaet saaledes, at der egentlig ikke fandt nogen grundig Drøftelse Sted af de enkelte Ændringsforslag. Jeg maa beklage, at det har været saaledes, men det har været saaledes, at man ikke i alle Tilfælde er kommen ind derpaa. Om det nu var, fordi man straks havde Indtrykket af, at man fra Regeringspartiets Side ikke der vilde gaa til nogen Indrømmelse, skal jeg lade være usagt, men en Kendsgerning er det, at man ikke kom videre, og det har været Grunden til, at jeg har maattet anbefale mine Meningsfæller at

stemme for den Række Ændringsforslag, der ere opstillede af Mindretallet under Nr. 4, for at føre disse igennem til Fællesudvalget. Jeg har taget Afstand fra forskellige af disse Ændringsforslag, ganske særlig fra nogle af dem, men jeg vilde ikke kunne forsvare at gaa med til en Forkastelse af dem paa Grund af hele den Maade, hvorpaa Arbejdet foregik. Jeg fandt, at disse Ændringsforslag, af hvilke der dog kunde bringes noget ud, have Krav paa at komme frem i det ventede Fællesudvalg. Man maa her huske, at det, det drejer sig om ved Toldlovens Afgørelse, er saa store økonomiske Interesser, at man har Lov til at sige, at det er ikke Enkeltmands Interesse, som her skal afgøres.

Det er altsaa saa, at der rimeligvis vil komme til at foreligge to forskellige Vedtagelser, idet jeg gaar ud fra, at det andet Ting, naar dette Forslag nu sendes derned, vil fastholde den Vedtagelse, som fandt Sted i sidste Samling. Der kunde da være Grund til at se paa Situationen, saaledes som den vil være, naar Toldloven antagelig kommer tilbage hertil fra det andet Ting. Den Vedtagelse har bag sig ikke alene Regeringspartiet, selve Reformpartiet og det forhandlende Venstre, men den har jo ogsaa andre Partier, den har Tingets meget store Flertal bag sig. Ganske vist er der af dem adskillige, der gaa noget videre, stille endnu større Krav til Beskyttelsens Nedsættelse end Regeringsforslaget, men de have stemt for Toldlovsforslaget og støttet det, og man kan sige, de staa bagved Vedtagelsen, saa at det maa slaas fast, at der i Folketinget er et aldeles bestemt og jo for Resten ofte udtalt Krav om Nedsættelse af Industriens Beskyttelse. Og se vi, hvorledes Stillingen er her oppe i Landstinget, hvorledes Stillingen er, siden der fandt Vedtagelse Sted af Toldtariffen i 1899, tør man vel nok sige, at det Flertal, der den Gang var for Fastholdelsen af en stærkere Beskyttelse, er svundet noget ind. Jeg erkender, at der fra Industriens og Haandværkets Side har været gjort et ganske overordentlig stort Arbejde i de forløbne Aar, navnlig i de senere Aar, for at oplyse og for at vække Interesse for dette Spørgsmaal. Men man maa vistnok ogsaa indrømme, at det ikke er lykkedes os og dem, der staa paa Beskyttelsesmændenes Standpunkt, at overbevise Modstanderne i saa høj Grad, at vi tør vente, at alle vore Ønsker kunne blive gennemførte.

Jeg skal ikke nu igen komme ind